

- 2) Czy opierając się w powyższej decyzji na danych pochodzących z BREF żelazo i stal oraz z LDS 2007 celem określenia wskaźnika emisyjności dla ciekłego metalu, Komisja naruszyła ciężący na niej obowiązek uwzględnienia najbardziej dokładnych i aktualnych dostępnych dowodów naukowych lub zasadę dobrej administracji?
- 3) Czy uwzględnienie przez Komisję Europejską w decyzji 2011/278/UE, jeśli miało ono miejsce, zakładu produkującego jednocześnie rudę spiekaną oraz granulaty rudy żelaza wśród instalacji referencyjnych celem określenia wskaźnika emisyjności dla rudy spiekanej może mieć ten skutek, że wartość tego wskaźnika będzie niezgodna z prawem?
- 4) Czy Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, gdy nie wyjaśniła w sposób szczegółowy w tej decyzji powodów swojego wyboru?

- 
- (<sup>1</sup>) Decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 130, s. 1).
- (<sup>2</sup>) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32).

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 12 lutego 2016 r. – „Cheta Aset Rezoljuszyn Byłgarija” OOD/Naczałnik na Mitnica Stoliczna**

**(Sprawa C-83/16)**

(2016/C 136/25)

*Język postępowania: bułgarski*

**Sąd odsyłający**

Administratiwen syd Sofija-grad

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: „Cheta Aset Rezoljuszyn Byłgarija” OOD

Strona przeciwna: Naczałnik na Mitnica Stoliczna

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 161 ust. 5 i art. 210 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (<sup>1</sup>) z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że eksporterem towarów z obszaru celnego Unii jest podmiot mający siedzibę na tym obszarze będący stroną umowy sprzedaży towarów podmiotowi mającemu siedzibę w państwie trzecim, gdy ta umowa stanowi podstawę objęcia towarów procedurą celną wywozu, zgodnie z tym rozporządzeniem?

- 2) Czy art. 161 ust. 1 i art. 210 ust. 1 rozporządzenia nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym w odniesieniu do środka transportu wodnego (jachtu) z państwem członkowskim jako państwem bandery ma miejsce wywóz i powstaje dług celny w wywozie jedynie na mocy umowy sprzedaży podmiotowi mającemu siedzibę w państwie trzecim i wyrejestrowania tegoż środka transportu wodnego z rejestrów statków państwa członkowskiego?
- 3) Czy art. 795 ust. 1 akapit trzeci lit. b) rozporządzenia [Komisji] (EWG) nr [2454/93]<sup>(1)</sup> z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym przy wywozie środka transportu wodnego (jachtu) z państwem członkowskim jako państwem bandery stanowi wystarczający dowód w rozumieniu tego przepisu umowa sprzedaży środka transportu wodnego podmiotowi mającemu siedzibę w państwie trzecim i wyrejestrowanie tegoż środka transportu wodnego z rejestrów statków państwa członkowskiego?
- 4) Czy z art. 795 ust. 1 akapit trzeci lit. b) i art. 795 ust. 1 akapit czwarty [w związku z] art. 796e ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2454/93 wynika, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym dokonana przez odpowiedni właściwy organ celny ocena [istnienia] wystarczających dowodów zgodnie z art. 796da ust. 4 tego rozporządzenia jest wiążąca i nie podlega ponownemu rozpatrzeniu przez organ celny właściwy do przyjęcia zgłoszenia celnego z mocą wsteczną w rozumieniu pierwszego przepisu?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 302, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 253, s. 1.

**Odwołanie wniesione w dniu 19 lutego 2016 r. przez Rzeczpospolitą Polskę od wyroku Sądu dnia 3 grudnia 2015 r. w sprawie T-367/13, Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej**

**(Sprawa C-105/16 P)**

(2016/C 136/26)

Język postępowania: polski

**Strony**

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

**Żądania wnoszącego odwołanie**

— uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 3 grudnia 2015 r. w sprawie T-367/13 Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej w części, w jakiej wyrok ten oddala pierwsze zastrzeżenie w ramach pierwszego zarzutu skargi o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej 2013/214/UE z dnia 2 maja 2013 r. (notyfikowanej jako dokument nr C(2013) 2436) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)<sup>(1)</sup>, dotyczące wymogu przeznaczenia co najmniej 50 % pomocy finansowej na działania restrukturyzacyjne,